

тѣхъ и прилагателны имена; като: *Българска Исторія*.

По това правило съ началик буквѣ пишѣть и заглавиѣ на книгѣ; като: *Изводъ изъ Физикѣ*.

а) Рѣчи: *Господинъ* и *Госпожа*, кога сѣ прѣдъ имена собственны или и прѣдъ нарицателны, что показвать чинъ и службѣ; напр. *Господинъ Стоянъ*, *Госпожа Марія*, *Господинъ учитель*.

б) Рѣчи: *Отецъ* и *Пастырь*, кога ся говори за духовны лица; като: *Пастырь духовный*, *Отече игумене!*

ж) Имена сѫществителны и прилагателны, употребени при различни стъпени и чинове за надвиганѣ и привѣтствиѣ, такожде и мѣстоименія, лични и притяжателни съединены при такъва рѣчи; напр. *Негово Царско Величество*, *Милостивый ни Царь Султанъ Абд-ул-Азизъ Ханъ*; *Ваше Благородие*; *Негова Милость*; *Господство Му*; *Святыня Ви* и пр.

По това правило и лично мѣстоименіе второ лице *Вы*, *Вамъ*, *Васъ* въ пиесма до различни лица пише ся съ началик буквѣ.

з) Имена прилагателны притяжателны, произведены отъ собственны имена, или кога-то самы или заедно съ друго сѫществително правятъ едно собственно, такожде пишѣть ся съ началик буквѣ; като: *Божий*, *Пешровъ*, *Тръновскій*, *Тръново*, *Божий-Гробъ*.

5) Съ началик буквѣ ся пишѣть такожде рѣчи, кои-то трѣбува да ся распознавать отъ другы съ друго значеніе; напр. *Богъ* (истинный), *богъ* (басно-